

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס' 02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

הערה: מאמר זה הינו תמלול מילה במילה של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א. לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת ניצבים וילך תש"פ

שלום עליכם! חיים טובים! מה שלומכם? אנחנו כאן בנקודות למחשבה והתעמקות בפרשת השבוע פרשת 'ניצבים וילך' שנת תש"פ.

בעזרת ה' בשם ה' נעשה ונצליח.

בוא נקרא את הפסוקים בהם פותחת הפרשה:

"אתם ניצבים היום פלכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריתכם כל איש ישאל: טפכם נשיכם וגרד אשר בקרב מחניד מחטב עציף עד שאב מימיד: לעברד בברית ה' אלקיך ובאלתו אשר ה' אלקיך פרת עמך היום: למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלקים פאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי פרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני ה' אלקינו ואת אשר איננו פה עמנו היום:

כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמם: פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם ה' אלקינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברד בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלד למען ספות הרנה את הצמאה:"

כן, רש"י אומר בעניין "שורש פורה ראש ולענה" – "שורש מגדל עשב מר כגידין שהם מרים, כלומר, מפרה ומרבה רשע בקרבכם".

שלש בריתות נכרתו עם עם ישראל: בברית שקיבלנו את התורה מסיני – הפכנו להיות ערבים זה לזה, ופה בערבות מואב – זה הברית שכורת משה שליחו של ה' יתברך, אחר שהייתה פרשת הקללות, להגיד שגם הפרט, גם אם מישהו אחד מעם ישראל חוטא, אז כל עם ישראל בבעיה – יכול להיענש. ולכן יש את עניין התוכחה. אם יש ביכולתך להוכיח ולא הוכחת, חס וחלילה, אתה נתפס בעוונם.

אני רוצה להתעמק, לנסות להתעמק, במשמעות של הדבר הזה. אנחנו עם קדוש, "ממלכת כהנים וגוי קדוש" – העם היחידי שקיבל על עצמו את תורת ה' יתברך. כל העולם הוא ברא, כל העולמות הוא ברא, כל התכנית שלו יתברך, ובסוף הציע את תורתו לכל האומות – רק עם ישראל קיבל את התורה "נעשה ונשמע", והפכנו להיות "עם סגולה" – שהאמת, זאת אחריות

מאוד-מאוד-מאוד רצינית, מאוד כבדה, לפרט ולכלל: כל דבר ודבר בחיי הפרט ובחיי הכלל צריך להיות לפי התורה, אנחנו צריכים להיות "אור לגויים", אנחנו צריכים לקיים כל מה שאבא שבשמיים ביקש. וזאת לא היתה בעיה אם לא היה יצר הרע. אבל יש יצר הרע, פרטי וכללי. ויש מלחמה על כל נשמה, האם אנחנו נקיים את התורה הזאת או לא.

זכינו לקבל את ארץ ישראל כי קיבלנו על עצמנו את התורה, כי קיבלנו על עצמנו להיות עם ה'. אנחנו נבחרנו כי אנחנו בחרנו בה' – כתוב בגמרא: "אתם עשיתונו חטיבה אחת בעולם" – ה' אחד ושמו אחד – "ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם". וכמובן כל זה בא מאבותינו הקדושים, אברהם יצחק ויעקב זכותם תגן עלינו.

המפעל הקדוש הזה, העם המופלא הזה, שממונה להיות שליחו של מקום, "לתקן עולם במלכות שדי" – מאז שנהיינו לעם בקבלת התורה בהר סיני, אנחנו עוברים את המסלול, עם זמנים יותר טובים ופחות טובים: זמנים שהיה לנו בית מקדש, היינו על אדמתנו – בית ראשון, חורבן, חזרנו, בית שני, חורבן – נמשך עד היום, הגלות נמשכת.

ברוך ה', הרבה מעמנו חזרו לארץ וקמה המדינה, שהיא מלכות ישראל לא מתוקנת על פי התורה – הפתעה! היינו חושבים שאחרי אלפיים שנות גלות תקום פה מדינה על פי התורה. אבל זה המצב של עם ישראל. ודווקא אלה שהקימו את המדינה לא היו דווקא דתיים או חרדים, אלא חלוצים. נכון שגם היו תלמידי הגר"א ותלמידי הבעש"ט הקדושים, אבל הם היו מיעוט – היו איכות, כן? זה נתן את החותם.

והנה עכשיו אחרי שבעים שנה, עם ישראל חוזר בתשובה. אנחנו מובטחים לחזור בתשובה לפני ביאת משיח, ככה כתוב – או על ידי בחירה או על ידי ייסורים, נקווה שעל ידי בחירה. והנה בכל בית ובית, ברוך ה', בכל משפחה ומשפחה יש בעלי ובעלות תשובה שעזבו את כל החיים הקודמים שלהם וגם באו מרחוק לקיים את התורה הזאת – מוסרים את הנפש.

האם זה קל? האם הכל חלק? בכלל לא. האם הדתיים, החרדים ובעלי התשובה הם הרוב? לא. עדיין לא.

אז יש פה תהליך של התהוות מחדש – התהוות מחדש כאן בארץ ישראל, שהמדינה ברוך ה' נותנת אפשרות ללמוד תורה ולקיים את המצוות – זאת זכות גדולה, לא מובן מאליו בכלל. אז כל מי שרוצה, יכול לגשת לישיבה או לספרים הקדושים וללמוד את התורה ולקיים את התורה – הכל חופשי, פלא פלאות. ישתבח שמו לעד.

ואנחנו שומעים כל מיני אנשים שאומרים: 'אנחנו לא עם אחד, עוד פעם התפלגנו למחנות מחנות, שבטים שבטים'. אני חושב שזה לא נכון: אנחנו עם אחד, העם שלנו נצחי, ה' נשבע שעם ישראל יהיה נצחי. הקשר שלנו של יהודי ביהודי – זה בכלל לא משהו שנתון לבחירה, זה משהו מהותי, הנשמות קשורות – כל הנשמות שלנו באות מנשמתו של אדם הראשון. לא רק זה – אנחנו בדור הזה כולנו מגולגלים כבר מגולגלים קודמים, אז גם בגלגולים קודמים היינו ביחד. לא יעזור כלום – אנחנו לא יכולים להיפרד, אנחנו לא יכולים שאחד ישנא את השני. דעות שונות – כן. "כשם שפרצופיהם שונים כך דיעותיהם שונות", זה הטבע של העניין. אבל אנחנו עם אחד, אנחנו איברים של השכינה הקדושה. מה זה אומר? מי שמבין בקבלה אולי הוא מבין מה זה אומר, אבל ככה כפשוטו.

ולכן אנחנו עם אחד. הקדוש ברוך הוא, התורה ועם ישראל, זה דבר אחד – הכל דבר אחד. והנה פה בפרשה אנחנו רואים שהעבירו אותנו, אחד אחד, כולל כל הדורות, מאז שנברא העולם ועד סוף העולם – כולנו היינו בברית הזאת.

וזה הסוד למה עם ישראל ממשיך להתקיים, למרות שבכל הדורות "עומדים עלינו לכלותינו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם". כל האימפריות הגדולות של העבר שהיו בהיסטוריה נגמרו – עם ישראל לא נגמר, ברוך ה'. ובאופן פלאי וגם ברוך ה' בהסכמת האומות קמה המדינה. והנה כולנו עולים לארץ, וכאן יש אפשרות לעבוד את ה' יתברך, כן – מדינה דמוקרטית נותנת אפשרות לכל אחד לעבוד את ה', ללמוד את התורה, לחנך את הילדים בדרך ה' – פלא פלאים! כולנו צריכים להיות מבסוטים עד לב השמיים! במקום לריב על כל מיני שטויות, במקום לעשות כל הזמן ביקורת אחד על השני ופילוגים ושנאה ורדיפות – לא צריך את כל זה. כל זה רק יצר הרע. אנחנו צריכים להיות טובים אחד לשני, לכבד אחד את השני.

עדיין יש אנשים רחוקים מהתורה – אי אפשר לכוף בכוח את האנשים האלה לקרב אותם לתורה, אי אפשר. זה גם לא נהוג וזה לא אפשרי בכלל מבחינה מהותית. מה אפשר לעשות? לתת דוגמה אישית – "ששם שמיים יתחבב על ידך", אהבת הבריות, אהבת ישראל, אהבת חינוך, "הוי מתלמידיו של אהרון אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה" – אמרנו, על ידי זה שהוא אוהב את הבריות, הוא כבר מקרבן לתורה.

ולפעמים יצר הרע הפרטי והכללי גורמים למריבות על דברים טפלים – על דברים שהם חשובים, אבל הם טפלים לעומת העיקר. העיקר זה האחדות של הנשמות, אחדות של עם ישראל "כאיש אחד בלב אחד", תיקון הפרט, תיקון הכלל, דוגמה אישית, אחד נותן בשביל השני, אחד מאחל טוב לשני, לב טוב. לב טוב, רבותי! להגביר את הלב הטוב על כל המידות הרעות, על כל הפילוגים, על כל הביקורות.

"אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו" – כל הזמן דנים אחד את השני, מי יודע אם אתה היית במקומו היית יותר טוב. אי אפשר לדעת. כל אחד, יש לו את הניסיון המתאים לו, אז איך הוא יכול לדעת שהוא יהיה יותר טוב מהשני? ולכן, אנחנו צריכים לעבוד עכשיו מאוד חזק על העניין של אהבה וסובלנות וסבלנות. אנחנו ממילא עם אחד ואי אפשר לפגל אותנו, וזה לא יעזור. גם אם יש לנו שונאים בגשמיות וגם אם יש לנו שונאים ברוחניות – זה לא יצליח להם, כי זה מהותי.

אם עם ישראל לא קיים ואם עם ישראל לא שומר את התורה, ה' יתברך מחזיר את העולם לתוהו ובוהו. וזה באמת, אומר הרמח"ל הקדוש, זאת המטרה של הסטרא אחרא – להחזיר את העולם לתוהו ובוהו, להראות שהוא ניצח. אבל זה לא – זה דמיונות, כמו שאומרים. הסטרא אחרא, ה"ס"מ, זה מלאך. איפה מלאך, ולהבדיל אין סוף הבדלות אין סוף הבדלות, איפה הבורא יתברך?

אלא מה? בששת אלפים שנות התיקון הוא נותן מקום לכל אחד לבחור לעשות מה שהוא רוצה: טוב, רע – ולשאת בתוצאות. ולכן, למלאך הזה, יש לו הרבה עבודה להחטיא את הבריות ולעשות כל מה שהוא יכול, אבל הוא לא יצליח, הוא לא הצליח.

הקימו מפעל – מפעל! לחסל את עם ישראל, כן? אני מתכוון לשואה. מפעל מאורגן חבל על הזמן. נו, זה עזר? ברור, שקורבנות – ה' ירחם. אבל את עם ישראל לא חיסלו. וגם ניסו להשכיח את התורה מישראל בכל מיני ארצות, בכל מיני מקומות, כל מיני משטרים. זה עזר? זה לא עזר. וגם אפילו שרוב החינוך כאן במדינה, החינוך לרוב הילדים, לא חינוך דתי, אוקיי – זה עזר שלא נחזור בתשובה? זה לא עזר. הנשמות חוזרות בתשובה.

אי אפשר לעצור את הדבר הזה, זה משמיים – אנחנו "כאיש אחד בלב אחד", אנחנו כלי אחד, אנחנו שליחות אחת, וכל העולם הזה נברא בשביל זה – בשביל שיהיה עם ישראל, באחדות, בארץ ישראל, יקיים את התורה – מאהבה ומיראה ומאהבה, בענוה, באחדות, בשמחה, לשם שמיים – ואז ה' יתברך ישרה שוב את שכנתו, והפעם לעולמים. ואז יזכך את כל העולם הגשמי ונעלה במדרגות הקדושה, וגם אלה שבאומות העולם שירצו תיקון וירצו להצטרף – יזכו ויגמר הרע. זאת התכנית של אבא שבשמיים. אי אפשר לעצור את התכנית של אבא שבשמיים. יכולים לנסות לעכב, להתנגד, לעשות ככה, לעשות ככה. בכל דור ניסו – אבל זה לא עזר. ולכן, ברוך ה', צריכים להיות שמחים ולכבד אחד את השני. אנחנו עם אחד.

נכון, כאן אנחנו רואים שהיצר הרע עובד קשה, הנה כתוב בזמן הברית "פן יש בכם – שמא יש בכם", אומר רש"י, "אשר לבבו פונה היום – מלקבל עליו הברית, שרש פרה ראש ולענה – שרש מגדל עשב מר כגידין שהם מרים, כלומר – מפרה ומרבה רשע בקרבכם". שמא.

אז, אם יש מישהו כזה, יקבל את העונש. יקבל את העונש משמיים. מה אנחנו יכולים לעשות? יצטרך לעשות תשובה. אבא שבשמיים גם לא רוצה רשעים בגיהנום, הוא לא רוצה. לעתיד לבוא הגיהנום יטהר ויהיה כמו גן עדן. וארץ ישראל גם כן, "ארץ הצבי" – תתרחב. הכל יהיה טוב וזה לא רחוק. לכן יש הרבה השתוללות וניסיונות – לגרום לשנאת חינוך, למריבות. אולי חושבים, המלאך אולי חושב, שכך הוא יכול לעכב – אבל זה לא... זה לא יצליח לו בעזרת ה'.

חשבתי על זה – בזמן בית המקדש כשהיו מקריבים קורבן, אז הייתה יורדת אש מהשמיים בדמות של אריה ואוכלת את הקורבן – זה כשעשו רצונו של מקום. כשלא עשינו רצונו של מקום, רחמנא ליצלן, הייתה יורדת אש מהשמיים בדמות של כלב ואוכל את הקורבן. עכשיו אפילו אין לנו כלב!

איפה הכלב...? ירדנו פלאים! לא קורבן, ולא מזבח, ולא בית מקדש, ולא אש מהשמיים – הסתר פנים כמו שכתוב שהוא יסתיר פניו. וזאת הקללה הכי קשה – שאנשים מתלבטים אם יש את ה', אין את ה'.

עיקר האזהרה פה, אנחנו רואים בשתי הפרשיות האלה, זה בעניין עבודה זרה. למה שאנשים ילכו לעבוד עבודה זרה? בזמנו, כשהיה יצר של עבודה זרה, היה יצר מאוד גדול, זה כנראה היה מביא לאנשים עונג, העבודה זרה, שהיה קשה לעמוד בעונג הזה. כמו הסיפור עם מנשה מלך ישראל. אז חכמים ביקשו רחמים וה' יתברך הרג את היצר של עבודה זרה. אז היום אין לנו את היצר הזה – נשאר רק היצר של העריות ועל זה צריך לעבוד במלחמה.

מה הסיפור של עבודה זרה? חוץ מזה שזה הביא להם עונג? מפני שה' יתברך הוא מסתיר את פניו, ומנהל את העולם דרך הטבע – דרך הכוכבים והמזלות, דרך הטבע – דרך כל השרים שממונים, השרים זה המלאכים, על כל הפעולות של העולם, אז בן אדם יכול לטעות, לחשוב שהשמש הוא אבא שלו, הירח האמא שלו רחמנא ליצלן, ואז הם עובדים את השליחים.

מה יותר גרוע? כפירה או עבודה זרה? כפירה – יש כפירה בה', הכופרים הראשונים – הם לא כפרו בזה שאמרו שאין בורא עולם, זה לא עלה על דעתם, אלא אמרו: בורא עולם ברא את הבריאה ועזב את הבריאה – אז הם ישלטו במקום הבורא. אז זאת כפירה, כן? כופרים – שאומרים שאין השגחה, אין ה' מתערב כביכול, אז זאת כפירה.

ויש עבודה זרה – שיכול להיות שהם מאמינים שיש בורא עולם אבל הם רוצים לעבוד את השליחים, יותר קל להם. השליחים לא מבקשים הרבה – תבוא תעשה את העבודה המסויימת שלהם וזהו. הם כביכול יביאו לך משהו, איזה ציפור. זה גרוע וזה גרוע.

אומרים שבדור האחרון שבאחרון – הדור הזה, מתפשט 'שער הנון' של הטומאה וישער הנון' זה הכפירה. ולכן אנחנו מדברים על זה, שכן אדם יידע שהכפירה זה האמונה בסטרא אחרא. מי שמאמין ביצר הרע, בתורה של היצר הרע, בהמצאות שלו, בטענות שלו, במה שהוא מוכר, אז... זו הכפירה.

אז פשוט, כשבא לבן אדם מחשבות של כפירה יעיף אותם: "אבא שבשמיים תציל אותי, אני רוצה לעבוד רק אותך בלבב שלם, בתמימות, מאהבה ומיראה. תראה היצר הזה בא להפריע לי, תגרש אותו ממני". ככה. פשוט-פשוט, לא להיכנס למשא ומתן עם היצר הרע, לא ה'פרטי' בטח לא ה'כללי', ולהתחזק באמונה הפשוטה – ואבא שבשמיים יעזור לנו ולכל עמו ישראל, ונהיה "כאיש אחד בלב אחד".

גם אנחנו עכשיו "כאיש אחד בלב אחד". המחלוקות והפילוגים זה רק חיצוני, זה רק בגלל שאין מוחין קדישין, זה רק בגלל שאין גילוי פנים. זאת המלחמה – המלחמה על הנשמות, המלחמה על הערכים. כן? זה חושב ככה, והוא חושב ככה, וזה חושב ככה.

צריך ענווה רבותי! ענווה, יראת שמיים. הנה – לפחד מאבא שבשמיים. יש לנו ברית, כרת איתנו ברית, אנחנו צריכים לקיים את הברית הזו על כל הפרטים שבה, ואנחנו ברוך ה' בדרך לזה, כן ירבו – בעלי תשובה ובעלות תשובה, שכולנו נזכה לחזור בתשובה. עכשיו אנחנו בחודש אלול, תיכף ראש השנה בעזרת ה', שנבוא לראש השנה "כאיש אחד בלב אחד" – זה העיקר. לא לחפש דברים רעים אצל הזולת. איך אומרים? אם מחפשים תמיד מוצאים משהו – כי אנשים הם לא מלאכים, מעורבים טוב ורע. תחפש את הטוב, תשמח על הטוב, תשמח על ההישג של החבר שלך, תשמח על ההישגים של כולם – עין טובה, לב טוב.

ה' יעזור – שנצליח להגיע לזה בקרוב כולנו, במחשבה דיבור ומעשה ותבוא הגאולה בשמחה! במהרה, ברחמים!

לחיים לחיים לחיים!
להיות "כאיש אחד בלב אחד!"
לחיים לחיים לחיים!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.